

Anatomia humana

ESCALDÀRIUM, FOC, AIGUA, FESTA

Jorge Bello

Ahir nit es va estrenar un documental ben interessant sobre l'Escaldàrium. Fet amb destreza, explica la realitat actual d'una batalla llegendària: el Cel i l'Infern van batallar a la plaça del poble.

Segons sembla, el Cel atacava amb molt aigua, pluja torrencial, tempesta forta, i l'Infern arremetia amb foc i més foc. Terrible batalla a la plaça de la vila que acabaria tot fent fusió de l'aigua amb el foc. D'aquesta manera van nàixer les aigües calentes, les aigües termals de Caldes de Montbui, una petita població a prop de Barcelona.

❖ AQUESTES AIGÜES duen el foc a dins, ragen amb setanta graus de temperatura de la Font del Lleó, a la plaça del poble, on també hi són les termes romanes. Tot arreu és ple d'història i de llegenda, d'aigües termals, de foc, d'aigua i de festa.

Aquest any són vint-i-un anys que el poble va voler recuperar l'antiga llegenda sobre la creació de les aigües termals de Caldes, i va voler convertir-la en l'argument d'una festa que avui ja és tradicional. Amb elements antics van fer una festa moderna, i d'ençà de 1994 la fan cada segon cap de setmana de juliol.

El conjunt de les persones és més poderós, més resistent i més perenne que les institucions que les representen

La festa és foc i és aigua, i també és música tradicional i moderna, i tot plegat és una barreja engrescadora. I tal com pertoca en aquests temps que vivim, té una pàgina web pròpia: escaldarium.com.

El documental «Escaldàrium, la festa entre el Cel i l'Infern» és una feina magnífica que va fer en Sergi Moreno, un cineasta novell i prometedor, inquiet, xer-

rraire, generós d'imatges poderoses, autor de «Pobre de solemnidad» i de «Fora de joc», entre d'altres. Coproduïda per la televisió local i per micromecenatge, la pel·lícula va plena de bellesa musical i de plasticitat visual. Es va estrenar ahir a Caldes de Montbui, en el marc dels dies

de la festa, i va rebre un bon aplaudiment.

Em proposo de remarcar aquesta festa de l'Escaldàrium i el documental que se'n va fer per tal de ressaltar, un cop més, el valor de les coses fetes i ben fetes amb el motor poderós de les persones, més que de les institucions. El conjunt de les persones és més poderós que les institucions que les representen.

Al poble no hi havia aquesta festa, i avui tothom ja la considera tradicional. La festa la van crear per ressaltar allò que el poble té de més interessant, les aigües termals. Ha estat cosa de la gent. Van rescatar de l'oblit la llegenda de l'aigua i del foc, i van dissenyar un seguit

de balls i de litúrgies que avui semblen del tot clàssiques i tradicionals. Enhorabona!, perquè és feina de tots, i per a tots.

El projecte del documental, d'una altra banda, també ha estat sobre tot cosa de persones, i el resultat n'és ben grat. Enhorabona!, perquè ha trobat la manera d'encabir una festa de la gent en un format que serà de veure i de veure, ara i adés, per saber-ne més, per millorar aquest o aquell aspecte de l'Escaldàrium.

❖ L'ESCALDÀRIUM ÉS AVUI una festa que, com les de Menorca, atreu gent d'arreu i d'arreu, el poble n'és ben ple, la nit és fa curta de festa i de gresca, i durant el dia hi ha festa per al personal menut.

Hi ha molta música, a la festa i al documental, i és música feta al poble, són composicions que combinen sons tradicionals, mediterranis i celtes, amb arranjaments simfònics i de rock elèctric. L'autor n'és el músic local Ramon Solé, alhora cofundador del Ball de Diables, que és la colla que capitaneja els balls de la festa.

Tot plegat, la nit d'anit ha estat sobre tot engrescadora. Vam sortir de la presentació de la pel·lícula amb la sensació tan agradable de saber que l'esperit emprenedor de la gent jove ens demostra que la capacitat de fer una feina ben feta està allà on hi ha la gent, més que les institucions.

bello.cat/jordibell@gmail.com

Es racó d'en cambreta

SENSE VACANCES

Gustau Juan Benejam

El calendari electoral de 2015 va complint puntualment les seues fites: Grècia, Andalusia, Gran Bretanya, municipals i autonòmiques a Espanya i el referèndum grec, que ha aparegut a taula sense que ningú el convidés. Ja sols ens resten les generals espanyoles, previstes per finals d'any.

Juliol ardent. Els mitjans de comunicació publiquen les dades de l'atur i de la filiació a la seguretat social a finals de juny, que el Govern presenta com una gran conquesta seua: diuen que el nombre d'aturats ha baixat en 94.727 persones i el nombre de cotitzants a la seguretat social ha augmentat en 35.085. Diu el Govern que la xifra d'atur és inferior a la de juny de 2011 (segons les estadístiques que he trobat a internet, 503 persones menys) i que la xifra de cotitzants a la seguretat social és actualment de 17.256.395, més dels que hi havia quan va entrar el Govern actual, a principis de 2012.

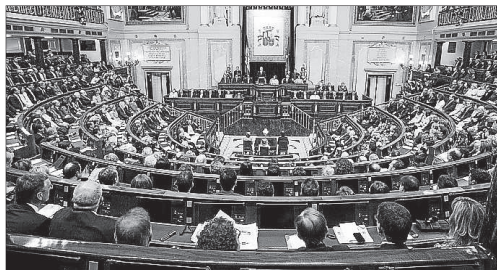
Però, clar, tot té el seu què. Resulta que per als aturats s'agafen dades de juny, però per als nombres de filiació a la seguretat social es comparen les dades de finals de juny d'enguany -al punt màxim d'ocupació per la temporada turística- i el més de gener de 2012, en temporada baixa: així la filiació puja, però es comparen coses diferents, naps amb cols, com si diguéssim.

❖ LA QÜESTIÓ PER AL GOVERN és convèncer l'electorat que els atorguin una nova confiança, en anar a votar a final d'any, com sigui, encara que sigui en base a deformar la informació a la ciutadania, que amb tants de nombres i tant contradictoris arribam a agafar un empatx: no sabem ja si han clavut un ou o han fregit un clau.

Ara preparen a la de veres els pressuposts generals de l'Estat per a 2016 i s'insinua que podrien allargar al màxim la legislatura tot endarrerint les eleccions

fins a desembre. Ho volen deixar ben fermat per si perden o volen demostrar que açò de la recuperació va de bo, tot augmentant els capítols de despesa i

Encara que l'estiu ha estat tradicionalment temps de descans, enguany els polítics es quedaran sense vacances

convèncer-nos d'allò que sembla que no han estat capaços en els bonis quatre anys que governen? I tot un llag seguit

de mesures per acontentar l'electorat abans d'anar a votar, per després incomplir bona part del que es va oferir, com s'ha fet aquesta legislatura que acaba?

Encara que l'estiu ha estat tradicionalment temps de descans, enguany els polítics quedaran sense vacances. Uns perquè han aconseguit un poder polític que no tenien i els toca començar a engagar les seues noves tasques, en completar-se la formació de les noves institucions sorgides de les eleccions de 24 de maig i demostrar als qui els van fer confiança que no els decebran; s'hi han de posar tot d'una, encara que, en qualque cas, siguin sol més gestos simbòlics que de contingut real.

Per al PP la cosa és d'un bon tros diferent: per atacar Podemos el compara amb Syriza grec, com a volent avisar-nos de què pot passar aquí si se'ls vota. Seran capaços ells de comparar-se amb Nova Democràcia, el partit de centre-dreta de l'exprimer ministre Andonis Samaras que, juntament amb els socialistes del PASOK, és un dels principals responsables de l'actual crisi grega?

Ben de bo, per un motiu o un altre, aquest estiu els nostres polítics quedaran sense vacances.